

ПРОБЛЕМИ ЛОГІСТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПЕРЕВЕЗЕНЬ АВТОМОБІЛЬНИМ ТРАНСПОРТОМ У КРАЇНАХ НАТО

Пономаренко П.М., Работнов Є.Д.

*Військовий інститут танкових військ Національного технічного університету
"Харківський політехнічний інститут",*

м. Харків

З часів механізації збройних сил у минулому столітті було проведено та імплементовано досить багато змін до керівних документів стосовно перевезення військової техніки автотранспортом, але досвід ведення бойових дій у внутрішніх конфліктах, бойових діях на території інших держав та у миротворчих операціях потребує проведення постійного аналізу.

У воєнний час військові наземні транспортні засоби зазвичай повинні переміщуватись зі своїх пунктів постійної дислокації або тилових районів, рухаючись через складну дорожню мережу, та перебувати до задалегідь визначених районів (пунктів призначення) для виконання своїх оперативних завдань у конкретно визначений час без затримок. Проблема переміщення в мережах, схильних до атак (таких, як автошляхи) дуже важлива. Фактично, за даними Південно Азіатського Терористичного Порталу (SATP), у Пакистані з 2008 по 2014 рік було здійснено 309 атак на транспортні засоби НАТО. Кількість загиблих внаслідок таких атак сягає 143.[1] Окрім логістичного забезпечення загрози та проблемні питання, які постають під час планування, дуже різноманітні. Це і безпека та захист операції, і проведення операції в умовах несприятливої місцевості або в умовах несприятливих кліматичних умов, а також розгалуженість сітки шосе та інші.[2]

Переміщення техніки разом з проведенням всебічного забезпечення передислокації також представляє дуже складну проблему у військовій логістиці, яка вимагає застосування відповідних технологій. І все-таки більшість військових вантажів, особового складу та бойових машин зараз рухається на комерційному транспорті. Наприклад, понад 95 відсотків обладнання та вантажів, що перевозились в операції "Пустельний щит" та "Бура в пустелі", переміщувались на комерційних перевізниках.[3]

Підсумовуючи вищезазначене в епоху зростаючої потреби у військових перевезеннях, необхідно зазначити, що конкуренція посилила потребу в тіснішій координації між військовими та цивільними перевізниками.

Література:

1. Tan Zhao, Jincai Huang, Jianmai Shi, Chao Chen, Route Planning for Military Ground Vehicles in Road Networks under Uncertain Battlefield Environment, 2018, *Journal of Advanced Transportation*, Research Article, <https://www.hindawi.com/journals/jat/2018/2865149/> (дата звернення 26.04.2020)
2. Army motor transport units and operations, FM 55-30, Headquarters Department of the Army Washington, DC, 1999, <https://www.bits.de/NRANEU/others/amd-us-archive/FM55-30C1%2899%29.pdf>
3. Henry M. Bennett, Robert B. Honea, Sarah E. Brown, National Transportation Research Center, Oak Ridge National Laboratory <http://onlinepubs.trb.org/onlinepubs/millennium/00137.pdf>